

era arañar un puñado de votos en vísperas electorales. Y legado envenenado también en la antigua Fe, que ha sufrido cinco años de abandono y de falta de mantenimiento.

Hemos paralizado la demolición, sí, en primer lugar porque estaba sin resolver el destino de distintos espacios que aún hoy prestan servicio en Campanar, como los laboratorios de análisis clínicos, la unidad de cáncer de mama, el laboratorio de metrología de radiaciones ionizantes, la base del SAMU y el servicio de emergencia sanitarias entre otros. Eso no lo tenían resuelto ustedes que habían firmado la demolición tres semanas antes de las elecciones. Y lo hemos hecho atendiendo a la demanda de la sociedad civil, especialmente de la comisión cívica por un hospital digno y de los sindicatos, porque queremos tomar las decisiones adecuadas contando con todos los colectivos implicados.

Y hemos buscado, sí, una opinión independiente en el Colegio Oficial de Arquitectos de la Comunidad Valenciana. Y cuando conozcamos estas conclusiones las daremos a conocer y el estado real de estas instalaciones. Y, en función de esa viabilidad y el estado de cada uno de los edificios, tomaremos esas decisiones adecuadas para darle un uso sanitario. Y lo haremos de forma dialogada, participada y transparente y teniendo en cuenta las necesidades sanitarias reales, algo que ustedes no tuvieron en cuenta a la hora de firmar esa demolición apresurada a tres semanas de las elecciones. Y ustedes me hablan de postureo.

Mire, el objetivo final es que los edificios abandonados durante años por parte del Partido Popular van a transformarse en un nuevo entorno en salud y, dentro de ese modelo sanitario que estamos construyendo, serán referentes en la Comunidad Valenciana. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Gràcies, honorable consellera.

A continuació la pregunta formulada per la diputada Mercedes Caballero al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, per un temps màxim de quatre minuts.

La senyora Caballero Hueso:

Gràcies, president.

Senyories, els últims anys la política esportiva del Consell ha estat centrada fonamentalment en els grans esdeveniments. I això ha marcat, òbviament, un repartiment desigual dels pressupostos respecte a l'esport base, mentre uns baixaven, baixaven les ajudes a clubs, a federacions, a l'esport femení, pujaven considerablement els pressupostos per als esdeveniments.

La ciutat de València acull en deu dies una nova edició de l'*open* de tennis. No és este un dels esdeveniments de cost zero que deien, però mai s'ha dit realment el cost d'este esdeveniment.

Segons el contracte que ara sí mos han donat als diputats per a la seua consulta, entre 2009 i 2013 La Generalitat, com a patrocinador principal, pagà més de diu milions d'euros, 18 milions. I, clar, crida l'atenció que mentre no hi havien diners, com per exemple ara parlàvem de les ajudes a la vivenda, el Consell sí que s'assegurà de pagar grans esdeveniments, com va ser l'*open*.

Malgrat les retallades, l'anterior Consell sempre trobava la manera, unes voltes pel Consell Valencià de l'Esport, altres voltes per la Societat de Projectes Temàtics, de pagar estos 18 milions d'euros i, a més, sempre amb els avals de l'Institut Valencià de Finances.

A 2014, a conseqüència de la baixada de categoria de l'*open*, l'aportació de La Generalitat teòricament baixava a 1.500.000. I dic teòricament, perquè no sabem si se ratificà el

conveni, si se prorrogà, si se signà un nou conveni. És més, fa pocs dies el director de l'*open*, el senyor Ferrero, digué que no se li havia pagat res de l'edició de 2014. I estem, recorde, a 10 dies de la celebració del de 2015.

No sabem, senyor conseller, si el contracte es prorrogà, si continua vigent, no sabem si se pagà alguna cosa a 2014. Però el que no sabem i voldria que em diguéreu és quines obligacions té la Generalitat valenciana, l'anterior Consell signà o no signà amb els promotors de l'*open* tennis i l'actual Consell ha de complir. Perquè, a banda de les aportacions econòmiques, el Consell en el contracte eixe cedia l'ús de zones confrontants, l'Àgora i els baixos del Museu Príncep Felip, sense cap contraprestació.

Això crida l'atenció, perquè també són aportacions de La Generalitat. Qualsevol de nosaltres que volguera llogar els baixos del museu per a fer una festa, per a fer una festa de Cap d'Any, una presentació de Falles, el que fóra, hauria de pagar un lloguer. L'*open* no ho pagava.

Quina va ser, senyor conseller, la política a seguir en els esdeveniments esportius, però sobretot en eixe *open* tennis que tenim ací, a València, dins de deu dies.

Gràcies.

El senyor president:

Gràcies, il·lustre diputada.

A continuació, el conseller Vicent Marzá. Quan vulga conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

Gràcies, diputats i diputades.

Gràcies, també, a la il·lustre diputada Mercedes Caballero per la seua pregunta. Crec que és especialment convenient, perquè, com ha dit, no ens ha sigut tampoc fàcil a nosaltres arribar a aconseguir tots els expedients. Imaginem a la ciutadania fins ara conèixer les dades que vosté mateixa ens ha donat. I crec que totes i tots hem de ser coneixedors d'eixes dades.

De fet, estaria bé fer un poc d'història, com ha estat fent també. Saben que l'*open* de tennis es fa des de 2003 a la ciutat de València. Primer va ser al club de tennis de València, i a partir de 2009 és quan comença a fer-se a l'Àgora, de la Ciutat de les Arts i les Ciències. Per cert, una utilització de l'Àgora que les condicions de seguretat de les quals no sé si caldria també determinar perquè, almenys, nosaltres l'informe que tenim és que aquest any no es podrà fer a l'Àgora per motius de seguretat. No hem trobat en els altres anys què és el que feien per a poder deixar fer-los allí. Per tant, crec que també estaria bé poder rescatar tota eixa informació. Almenys, nosaltres tenim clar que, per motius de seguretat, no es pot fer dins de l'Àgora i no es farà dins de l'Àgora este any, quan en altre any sí que es va fer, no?

Bé, com deia, va ser primerament el Consell Valencià de l'Esport el que va assumir, a l'any 2009, un dret de La Generalitat, com a dret de patrocinador principal. I va ser eixe any en què es van pagar ja 4.060.000 euros per fer l'*open* de tennis en l'any 2009. I l'any 2010 en van ser 4.135.000. Evidentment, unes quantitats gens menyspreables per una organització d'un esdeveniment esportiu.

Va ser ja a l'any següent que es va passar ja a la Societat de Projectes Temàtics, van ser els que van fer els pagament, i es corresponen a les edicions de 2011, 2012 i 2013. En este cas, van ser de 3.692.000, 3.233.000 i 3.306.000.

En total, en eixes cinc edicions, una mitjana de 3.685.000 euros per cadascuna de les edicions.

A més a més, com deia, de 2014 no consta cap document de pagament, cap ni un, i hem estat mirant. I, de fet, els organitzadors, quan ens vam reunir amb ells, van dir que precisament per eixa falta d'ingressos, que no s'havia pagat per part de La Generalitat, l'*open* baixava de 500 a categoria 250. Només hi ha..., només consta una declaració d'intencions del Consell que deia que manifestava el seu suport i iniciava els tràmits per a realitzar l'aportació d'1,5 milions d'euros, que no han arribat per cap moment i que quan nosaltres vam arribar a la conselleria no n'hi havia cap consignació pressupostària a eixe efecte; per tant, no s'ha fet eixe pagament.

¿Què hem fet nosaltres? Reunir-nos amb els organitzadors des del primer dia. Els vam dir que, dins de les polítiques esportives de la nostra nova conselleria, no passava per continuar pagant eixes quantitats i que no anàvem a pagar eixes quantitats de diners. Vam arribar a un acord amb els organitzadors. Els vam fer veure que no podíem continuar pagant eixa quantitat de diners tan gran amb les prioritats que n'hi han, però que volíem que es fera l'*open*. I el que vam fer va ser moure'ns per a coordinar-nos amb la resta d'institucions –ajuntament i diputació de València– per poder tirar endavant l'*open*, fer-ho amb les mesures de seguretat que pertoca –per tant, no dins de l'Àgora– i entre totes les administracions, entre les tres administracions, comprometre'ns a pagar ni el 10%, ni el 10% que s'estava pagant fins ara de mitjana per l'organització d'un any. Això, no està mal l'eficiència, no?, pel que fa a la gestió pública.

Per tant, del conjunt de les administracions, ni el 10% del que es pagava un any de mitjana. La part del recolzament que depèn de La Generalitat s'ajustarà en funció..., s'ajustarà a la contraprestació i a l'efecte publicitari que es deriva de l'*open*.

No hem fet el pagament encara, perquè els serveis jurídics de La Generalitat i les conselleries implicades estan estudiant la forma de fer-ho, respectant la legalitat. Però eixe és el convenciment de les tres administracions, de forma conjunta.

¿I què volem fer amb ell –i acabe ja? Evidentment, el tenis té molta afició al nostre territori. El que volem és que toque carrer, que no siga un nou element elitista, sinó que arribe a més gent, que s'òbriga a la ciutadania, que siga en obert i que hi puga participar tot el món. I també estaria bé que, ja que anàvem al tenis, aprenguérem també al silenci que es forma en un partit de tenis per a fer-lo ací també.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

A continuació, la pregunta número 10, formulada pel diputat Francesc Ferri, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'economia sostenible, sectors productius i comerç.

Quan vosté vullga.

Ah!, el diputat Víctor Garcia. Demane vosté la... És que no el trobe jo ací.

Ara. Quan vosté vullga.

El senyor Garcia i Tomàs:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor conseller.

En primer lloc, vull denunciar els obstacles i dificultats que Compromís va tindre durant la passada legislatura a l'hora de tindre informació relativa a contractes d'un ens públic amb una empresa, ja que hui s'ha parlat tant ací en esta cambra de transparència.

Solament l'aconseguirem després de l'estimació d'un recurs contenciós administratiu presentat per la negació de documentació per part del govern del Partit Popular, documentació que demanàrem des de Compromís en agost de 2013 i que no hem rebut fins a agost de 2015; dos anys, dos llargs anys per a tindre la informació, quan ací, per part del Grup Parlamentari Popular, al nou govern –que, si per una cosa sí que se l'ha de distingir, que és per eixa voluntat de transparència, conforme estan fent les conselleries– l'apreten en els més de cent dies de govern, en les seues coses de transparència... Doncs, dos anys per tindre una informació i després que fóra per via judicial, repetisc.

La gestió d'un govern i com se gasten els diners de les valencianes i els valencians ha de ser transparent i deu garantir l'accés a aquesta informació. En això sí que està treballant el nou govern i això sí que som garants que ho aconseguirem.

Clar que, quan per fi vam accedir a la documentació, tampoc ens va estranyar per què l'ocultaven. En ple 2013, en un context de crisi, retallades i *austericidi* del govern Fabra i amb la situació d'emergència, Fira València va signar un acord que convertia Fira València en el *global partner* de l'esdeveniment impulsat per llavors el conseller d'economia, Máximo Buch, amb un cost de 400.000 euros més IVA en l'edició de 2013 i prorrogable, automàticament, a les edicions de 2014 i 2015. Un patrocini de quasi milió i mig d'euros, diners públics que el règim de saqueig del Partit Popular malbaratava en benefici d'uns pocs, mentre els valencians i les valencianes sofrien l'*austericidi* i les retallades en els serveis públics.

Açò no crec que siga governar per a les persones, que era el que feia el Partit Popular, sinó tot al contrari, d'esquenes a la ciutadania, al carrer i a les seues necessitats.

Per això, senyor conseller, voldríem que les valencianes i els valencians saberen en què es gastava el Partit Popular els nostres diners, mentre el PP retallava en benestar.

Volem saber quines van ser les despeses assumides per La Generalitat i Fira València, en relació a l'esdeveniment Emtech, organitzat per l'empresa Entrepreneur Capital, SL.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor diputat.

A continuació, el conseller prendrà la paraula.

Quan vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Senyor president.

Senyories.

Senyor diputat.

No vaig a entrar, perquè crec que ja ha detallat molt bé el contracte. Però sí que m'agradaria deixar molt clar que és una pena, una verdadera pena que, des de Compromís i la legislatura anterior, concretament el diputat Fran Ferri i les diputades Mireia Mollà i Mònica Oltra, hagueren de recórrer al Tribunal Superior de Justícia per a saber un fet que, des del meu punt de vista, crec que és insignificant a l'hora de la gestió pública i, a més a més, que denota quin tipus de gestió feia el Partit Popular, no única i exclusivament en l'anterior legislatura, sembla ser que en els vint anys que ha estat gestionant, d'opacitat pura i dura.

Ben al contrari, nosaltres hem de dir que els eixos d'acció de la nostra política van a ser la transparència i l'accés a la informació pública. I eixa premissa anem a tindre-la present des del primer dia del govern fins que deixem d'estar en el mateix.